

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
TOMA Nadejda
ȚURCAN Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

VESTE Gheorghe XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat din XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.07.2017 – 22.08.2017;

Instanța de apel: 18.09.2017 – 26.10.2017;

Instanța de recurs: 06.02.2018 – 21.03.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul central, din 22 august 2017, adoptată în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Veste Gh. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal la 11 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Totodată, s-a respins cerința procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare suportate de stat în legătură cu efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 6119,06 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *in fapt*, a constatat că Veste Gh., la 31 ianuarie 2017, în jurul orelor 18:10, fiind în stare de ebrietate alcoolică la domiciliul lui Bragari S. din sat. Zaim, r-nul Căușeni, în timpul unei cerți cu Sîtnic V., care la fel se afla la domiciliul lui Bragari S., cu care era în relații ostile, realizându-și scopul omuciderii cu o deosebită cruzime, s-a năpustit asupra lui Sîtnic V., aplicându-i mai multe lovituri cu o sticlă de șampanie și toporul în regiunea capului, după ce l-a târât din casă în drum, unde și l-a lăsat, după care l-au depistat vecinii și au chemat ambulanța, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.032 din 10.03.2017, vătămări corporale grave periculoase pentru viață în formă de traumă craniu-cerebrală deschisă, plagă contuză în regiunea temporo-occipitală stînga, hemoragii în țesuturile moi peri craniene, fractura

înfundată a oaselor craniului (temporo-occipital stîng), hematom intraparenchimos frontal stînga cu contuzie, dilacerare și ramolire cerebrală regională, hematom epidural în regiunea temporo-occipital stîng în volum de 30 cm., plăgi confuze a feței, în rezultatul cărora, la data de 05.02.2017, în jurul orelor 05.40 Sîtnic V. a decedat în secția terapie intensivă a IMSP a Spitalului Raional Căușeni.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, *omorul intenționat al unei persoane, săvârșit cu o deosebită cruzime*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocatul Trofimov Ig. în numele inculpatului, care a solicitat anularea actelor procedurale de la etapa urmăririi penale și dispunerea achitării în privința inculpatului.

În apel, avocatul a menționat că în sarcina inculpatului a fost reținută o calificare greșită a faptelor comise de acesta, urmînd corect a se dispune condamnarea lui în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blînde, sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani 8 luni. Totodată, apelantul a specificat că la urmărirea penală au fost admise încălcări de procedură, ceea ce duce la nulitatea actelor întocmite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, pronunțată integral la 21 noiembrie 2017, apelul declarat de avocatul Trofimov Ig. în numele inculpatului a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a constatat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, de asemenea au fost just încadrate acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, după semnele calificative *omorul intenționat al unei persoane, săvârșit cu o deosebită cruzime*.

Cauza penală a fost examinată în prima instanță în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza cererii autentice și personale înaintate de către inculpatul Veste Gh., care a fost asistat de către un avocat. În cazul examinării cauzei în procedura specială părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputînd renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

Ținînd cont de cele expuse supra, instanța de apel s-a referit, în decizie, doar în privința solicitării de aplicare a unei pedepse mai blînde. Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în apel, Colegiul a constatat că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

Sancțiunea art. 145 alin. (2) Cod penal, în baza căruia Veste Gh. a fost declarat vinovat, *prevede închisoare de la 15 la 20 de ani sau detențiune pe viață*.

În conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă*

pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, instanța de fond, prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a stabilit corect noile limite de pedeapsă pentru infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. j) Codul penal - *de la 10 până la 13 ani și 4 luni închisoare.*

Pe cale de consecință, s-a specificat că, la caz, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor legale privind individualizarea pedepsei în privința lui Veste Gh., iar careva temeieri pentru aplicarea unei pedepse mai blânde, nu s-au constatat.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, inculpatul, la data de 22 ianuarie 2018, a declarat recurs ordinar, prin care solicită trimiterea cauzei la rejudecare în altă instanță de apel.

Recurentul specifică că Curtea de Apel neîntemeiat nu i-a aplicat o pedeapsă mai blândă față de dînsul, nu s-a pronunțat asupra tuturor celor invocate în apel de avocatul Trofimov Ig., care a acționat în interesele sale, iar faptei comise de acesta i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece corect inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, în opinia recurentului, instanțele nu au respectat prevederile art. 338-339, 340 CPP, din aceste considerente se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării acestei cauze.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului menționînd că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Din actele cauzei, se constată că inculpatul, la data de 22 ianuarie 2018, a declarat recurs ordinar solicitînd remiterea cauzei în privința sa la rejudecare.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.

Ca atare, termenul de recurs are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se consideră ca tardiv, deoarece legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În același context, se relevă că, potrivit dispozițiilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală „*în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului*

efectuat peste termen.”

În speță, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din data de 21 noiembrie 2017, dată la care a fost pronunțată decizia integrală a instanței de apel, se constată că inculpatul Veste Gh. a fost prezent la ședința respectivă. (f.d. 13, vol. II) La fel, potrivit aceluiași proces-verbal, părților prezente la pronunțarea deciziei le-au fost înmânate copii ale hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel la data de 26 octombrie 2017.

Conform recipisei anexate la fila dosarului 23, vol. II, se confirmă că instanța i-a înmănat copia acestei decizii și colaboratorilor escortei, care îl însoțeau pe inculpat.

Însă, potrivit actului de constatare întocmit de colaboratorii escortei, la data de 22 noiembrie 2017, inculpatul Veste Gh. a refuzat să facă cunoștință cu copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017.

Însă, faptul că inculpatul a refuzat să facă cunoștință cu hotărârea integrală a Curții de Apel, nu constituie temei de a repune în termen recursul acestuia, declarat peste cca două luni de la momentul pronunțării deciziei instanței de apel, mai mult că legea procesual-penală nici nu prevede repunerea în termen a recursului.

Respectiv, începutul termenului de atac cu recurs ordinar a deciziei instanței de apel, pentru inculpatul Veste Gh., care a fost prezent la pronunțarea deciziei instanței de apel, este data de 22 noiembrie 2017, care a expirat la 22 decembrie 2017.

Potrivit ștampilei de pe plic, Colegiul constată că Veste Gh. a declarat recursul ordinar la Curtea Supremă de Justiție la data de 22 ianuarie 2018 (f.d.33, vol. II), adică cu depășirea termenului prevăzut de lege pentru declararea acestuia.

Pe cale de consecință, avînd în vedere cele consemnate supra, Colegiul penal reține că, în cauza deferită judecării, termenul de declarare a recursului a fost omis de către recurent, respectiv argumentele aduse de acesta în cererea de recurs nu vor fi preluate pentru examinare, partea fiind decăzută din dreptul de a exercita această cale de atac.

Pentru cele preced, Colegiul penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de inculpatul Veste Gh., din motivul tardivității acestuia.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Veste Gheorghe XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, în propria cauză penală, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 martie 2018.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

TOMA Nadejda

Judecător

ȚURCAN Anatolie